

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
1.Bf.85/2019/6.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2019. év szeptember hó 12. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

A pénzmosás büntette miatt I.r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 16.B.331/2018/34. számú ítéletét a II. r. vádlott tekintetében megváltoztatja.

II. r. vádlott a terhére megállapított pénzmosási cselekményt társtettesként követte el.

A lefoglalás megszüntetésére és a lefoglalt pénzösszeg sértett részére történő kiadására vonatkozó rendelkezést hatályon kívül helyezi és felhívja az elsőfokú bíróságot, hogy egyszerűsített felülvizsgálati eljárás keretében döntsön a lefoglalt pénzösszegekről.

Felhívja az elsőfokú bíróságot, hogy a bűnjeljegyzék 1-7. tételszáma alatt bevételezett tárgyakra vonatkozóan egyszerűsített felülvizsgálati eljárás keretében döntsön.

A II. r. vádlottat terhelő bűnügyi költség összegét 112.228,- (száztizenkétezer-kétszázhuszonnyolc) forintra pontosítja.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet II. r. vádlott tekintetében helybenhagyja.

A II. r. vádlott köteles a másodfokú eljárásban felmerült 12.000,- (tizenkétezer) forint bűnügyi költséget az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék a 2019. év február hó 7. napján kihirdetett 16.B.331/2018/34. számú ítéletével II.r. vádlott bűnösségét pénzmosás büntetében (Btk. 399. § (2) bekezdés a) pont) állapította meg. Ezért őt a bíróság 1 évi - börtönben végrehajtandó - szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a kiszabott szabadságvesztést börtönben kell letölteni. Rögzítette a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját is. Elrendelte a vádlott korábbi ügyében kiszabott felfüggesztett börtönbüntetés végrehajtását és 500.000,-Ft erejéig vagyoneklobzást alkalmazott. Rendelkezett a lefoglalt dolgokról és a bűnügyi költség viseléséről is.

Az elsőfokú ítélet ellen a II.r. vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés végett jelentett be fellebbezést, míg az ügyész a kihirdetett ítéletet tudomásul vette.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.230/2019/2. számú átiratában a bejelentett védelmi fellebbezést alaptalannak tartotta.

Átiratában kifejtette, hogy II.r. vádlottat érintően a törvényszék a bizonyítási eljárást a perrendi szabályoknak megfelelően lefolytatta. A tényeket maga II.r. vádlott is elismerte, bűnösségét ugyanakkor tagadta, bár elismerte, hogy elkövetés közben felmerült benne, hogy az ügylet „nem az, aminek látszik”. (ld. 34. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv)

A törvényszék mérlegeléssel megalapozott, a vádat szinte teljesen lefedő tényállást állapított meg.

Az ügyészi érvelést is figyelembe véve indokolási kötelezettségének II.r. vádlott tekintetében eleget tett, s számot adott arról, tényállását milyen bizonyítékokra alapította.

A büntetés kiszabása során irányadó körülményeket a törvényszék helyesen sorolta fel. Tekintettel II.r. vádlott büntetett előéletére, a felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatti elkövetésre, valamint arra, hogy két büntetőeljárás hatálya alatt is állt az elkövetéskor, a törvényi minimumban megállapított büntetés enyhítésére semmilyen ok nincsen.

A járulékos kérdésekkel kapcsolatban azt észrevételezte, hogy a lefoglalt tárgyak szakértői vizsgálata megtörtént, és T140/2016. szám alatt bevételezésre is kerültek e tárgyak. A bírósági iratok között 2018. november 12-i keltezéssel elfekszik egy hivatalos feljegyzés, miszerint a bűnjelek a törvényszék Gazdasági Hivatalának Bűnjel csoportjához nem érkeztek be. Továbbiakban e kérdéssel kapcsolatban intézkedés nem történt, így egyik ítélet sem tartalmaz rendelkezést a bűnjelekkel kapcsolatban, bár e körben is szükséges a határozathozatal.

A sértettnek a lefoglalt összeg (nyomozati irat 147. oldal) kiadását rendelte el a törvényszék, ugyanakkor a nyomozati irat 235. oldalán található, Erste Bank által írt átirat szerint a számla egyenlege a bankok „migrációját” követően 13.062.540.- forint.

A bűnügyi költség pontatlanul került megállapításra, mivel maga a költségjegyzék is elírást tartalmaz. A szakértő szakértői díja összesen 158.734.- forint (ld. nyomozati irat 15-17. oldal) ennek egy vádlottra eső része 39.683,50.- forint, ezért a végösszeg is minimális mértékben módosítandó.

Álláspontja szerint e kérdés a II.r. vádlottat illetően a másodfokú eljárásban korrigálható, ugyanakkor a bűnjelekkel kapcsolatban, valamint a jogerősen elítélt terheltek esetében a bűnügyi költséget érintően a Be. 671. § 12. és 15. pontjára tekintettel indokolt az elsőfokú bíróság felhívása egyszerűsített felülvizsgálati eljárás lefolytatására.

Indítványozta, hogy a Fővárosi Törvényszék 16.B.331/2018/34. számú ítéletét bűnösség, a cselekmény minősítése és a büntetés kiszabása körében a Be. 605. § (1) bekezdés alapján a másodfokú bíróság hagyja helyben, a II.r. terhelt által viselendő bűnügyi költség összegét pontosítsa, a bűnjelekkel, valamint a jogerősen elítélt terheltekkel összefüggésben hívja fel a Fővárosi Törvényszéket az egyszerűsített felülvizsgálati eljárás lefolytatására.

II.r. vádlott védője fellebbezésének indokolását írásban benyújtotta, melyben elsődlegesen II.r. vádlott felmentését, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta. A felmentés indokaként előadta, hogy a bizonyítékok nem alkotnak zárt láncolatot és ez nem vezethet bűnösség megállapítására, míg az enyhítő körülmények nagyobb száma a büntetés enyhítését kell, hogy eredményezzék. II.r. vádlott védője a nyilvános ülésen fenntartotta írásbeli fellebbezésében foglaltakat.

II.r. vádlott felszólalásában azt emelte ki, hogy előbb érkezett a pénz és csak később a szerződések, de nem tudta, hogy ennek mi volt az oka.

II.r. vádlott utolsó szó jogán előadta, hogy bűncselekményt nem követett el.

A bejelentett védelmi fellebbezés nem vezetett eredményre.

A másodfokú bíróság a Be. 590. § (1) bekezdése értelmében a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat megtartotta, az eljárást a vonatkozó eljárási szabályok megtartásával folytatta le. A bizonyítási eljárás során nem vétett olyan eljárási hibát, ami az ítélet hatályon kívül helyezését eredményezte volna. Az ítélet tábla csak olyan eljárási szabálysértést észlelt, ami a bizonyítás törvényességét nem érintette. Így észlelte a másodfokú bíróság, hogy figyelemmel I.r. vádlott bűnösség beismerő nyilatkozatának elfogadására vele szemben - a későbbiekben jogerőre emelkedett - ítélet meghozatalára került sor 24. sorszám alatt. Az I.r. vádlottra vonatkozó jogerős ítéleti tényállás tartalmazta a vádirati tényállást valamennyi - így a fellebbezéssel érintett II.r. - vádlottat érintően is, attól függetlenül, hogy II.r. vádlott büntetőjogi felelősségének kérdésében az elsőfokú bíróság ekkor még nem foglalt állást. A vádirati tényállással egyezően megállapított ítéleti tényállás nem jelentheti azon vádlottak megnevezhetőségét és cselekményük leírását, akikkel szemben az eljárás még folyamatban volt.

Egyéb eljárási szabálysértést az ítélet tábla nem észlelt, az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének a bizonyítást lefolytatva II.r. vádlottat érintően eleget tett. A rendelkezésre álló bizonyítási anyagot értékelési körébe vonva, a bizonyítékokat egyenként és egymással is egybevetve mérlegelte, és e tevékenységéről számot is adott. Okszerűen megindokolta azt, hogy mely bizonyítékokat, mely részükben és miért fogadott el, illetve melyeket, mely részükben és miért nem tartott valósnak. Az ítélet indokolása pedig megfelelő volt. Az elsőfokú bíróság a tényállást az I.r. vádlott beismerő vallomására és az azt alátámasztó okirati bizonyítékokra alapította.

A bűncselekmény jellegéből adódóan számos bizonyíték beszerzésére csak nemzetközi jogsegély keretében kerülhetett sor, arra figyelemmel, hogy a pénz eredetére és útjának teljes felderítésére csak ennek keretében volt mód. II.r. vádlott nem tagadta, hogy tudott arról, hogy az I.r. vádlott számlájára külföldről fog pénz érkezni, de annak célját ingatlanügylettel magyarázta. Bár az elkövetés részleteibe I.r. vádlotthoz hasonlóan őt sem avatták be, de saját vallomása szerint is - jutalék ellenében - arra vállalkozott, hogy az I.r. vádlott számlájára érkező pénzt más személyeknek eljuttassa, a jutalék pedig nyilvánvalóan bűnös közreműködésének díjazását jelentette.

Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeképpen megalapozott tényállást állapított meg, amely azonban az iratok tartalma alapján kiegészítésre és pontosításra szorul (Be. 592. § (2) bekezdés a) pont), melyet a másodfokú bíróság az iratok tartalmának megfelelően korrigált a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontban írt jogkörénél fogva.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás 3. oldal 6 bekezdését azzal pontosítja, hogy II.r. vádlott kiskorú gyermekét saját háztartásában neveli (1.Bf.85/2019/6. nyilvános ülés jkv.)

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás 5. oldal 5 bekezdését azzal pontosítja, hogy a III.r. vádlott először II.r., majd az I.r. vádlottat kereste meg azzal, hogy nyissanak a banknál egy bankszámlát, melyre külföldről fognak pénzt utalni (I.r. vádlott vallomása).

A tényállás 5. oldal utolsó bekezdését megelőzően a tényállást az alábbiakkal kiegészíti:

I.r. vádlott a II.r. vádlotton keresztül értesítette a III.r. vádlottat arról, hogy a számlájára tényállás 6. bekezdésében jelölt pénzösszeg érkezett.

Az ítélet 5. oldal 7. bekezdését azzal is kiegészíti, hogy a III.r. vádlott utasította I. r. vádlottat, az ott megjelölt összeg tovább utalására és II.r. vádlott általi felvételére. II.r. vádlott a számláján fennmaradó 1.100.000,- forintot megélhetésére fordította.

Az ismeretlen elkövető(k) nem módosították a számítástechnikai rendszer működését azaz nem „hackelte(k)” meg azt, hanem a jogtalanul megszerzett, de valós azonosítókkal olyan utalást hajtott(ak) végre a számítástechnikai rendszer felhasználásával, ami a bankszámla felett rendelkezésre jogosult részéről minden tekintetben jogszerű művelet lett volna. Ezáltal nem a számítástechnikai rendszer működésébe avatkoztak be jogellenesen, hanem a bank által üzemeltetett számítástechnikai rendszeren keresztül magát a bankot tévesztették meg.

Az ítélet 6. oldal 3. bekezdését azzal pontosítja, hogy II.r. és I.r. vádlottak a tényállásban körül írt módon I.r. vádlott számlájára érkező pénzt abba belenyugodva vették fel, hogy az büntetendő cselekményből származik.

E kiegészítésekkel az elsőfokú bíróság teljes tényállást állapított meg, amely már mindenben megalapozott és irányadó volt a másodfokú eljárásban.

Az irányadó tényállásból okszerűen következtetett az elsőfokú bíróság II.r. vádlott bűnösségére és cselekményét is megfelelően minősítette. Ugyanakkor nem indokolta meg, hogyan lehetséges, hogy a II.r. vádlott által elkövetett bűncselekmény a Btk. 399. § (2) bekezdés a)pontja szerinti pénzmosás büntette, miközben cselekvősége egyértelműen a már jogerősen elítélt I.r. vádlott cselekvőségéhez igazodott.

Jelen ügyben a csalási cselekményből származó pénz a pénzmosás elkövetési tárgya, az elkövető a „a más által elkövetett büntetendő cselekményből származó dolgot magának vagy harmadik személynek megszerez, ha a dolog eredetét az elkövetés időpontjában ismerte.”

Azt is szükséges rögzíteni, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a II.r. vádlott által megszerzett pénz esetében a büntetendő cselekmény a jogerősen elítélt I.r. vádlott által elkövetett a Btk. 399. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerinti pénzmosás büntette lenne. Az I.r. vádlottal szemben jogerőre emelkedett ítélet tényállása szerint ugyanis I.r. vádlott eredetleplezési céllal elkövetett pénzmosási cselekménye a saját bankszámlájára büntetendő cselekményből származó pénzzel kapcsolatos pénzügyi művelet végzése volt, amelynek eredményeképpen a „piszkos pénz” ezen jellegét elvesztette. Amennyiben pedig ez így történt a pénzmosás eredményeként rendelkezésre álló pénzzel kapcsolatban már nem lehet egy további, immár statikus pénzmosásról beszélni.

Az ítéletábra álláspontja szerint - hasonlóan az ügyészi perbeszédben kifejtettekhez - II.r. vádlott cselekvősége nem választható el I.r. vádlott cselekvőségétől, hiszen az irányadó tényállás szerint e két vádlott egymást követően lett felkérve arra, hogy nyisson bankszámlát, amire külföldről fognak pénzt utalni. II.r. vádlott tisztában volt az utalandó pénz illegális voltával, (felfüggesztett szabadságvesztésének ténye miatt nem vállalta a számlanyitást), azonban I.r. vádlottat elkísérte Budapestre a bank fiókjához és segített neki a számlanyitásban. A pénz érkezését követően ő közvetített I.r. és III.r. vádlott között, majd az I.r. vádlott által felvett összeget továbbadta III.r. vádlottnak, majd a továbbiakban is közreműködött abban, hogy I.r. vádlott bankszámláján maradt

pénzhez hozzájussanak, továbbra is közvetített a pénzzel kapcsolatban, illetőleg annak egy részét saját számlájára utaltatta és vette fel a tényállásban megjelölt összeget. Ebből pedig az következik, hogy jogerősen elítélt társaival mindvégig szándékegységben cselekedett, cselekvősege nem különült el vádlott társai cselekvőségétől, jogerősen elítélt társával egyezően a büntetendő cselekményből származó pénz megszerzésében működött közre. A megszerzés elkövetési magatartás pedig nem kizárólag a pénz bankszámlára való érkezését jelenti, mert abban az esetben a pénzmosási cselekmény már befejezett bűncselekmény lenne azzal, hogy I.r. vádlott számlájára beérkezett a pénz és minden további egyéb cselekvőség - így II.r. vádlott cselekménye a pénz számlájára történő utaltatásával, felvételével és a további cselekvőséggel együttesen büntetlen utócselekménynek minősülne. A „piszkos” pénzre történő elkövetés jelen ügyben természetes egység, hiszen ugyanazon pénzösszegre vonatkozó különböző magatartásokat ölelt fel, melyet II.r. vádlott jogerősen elítélt társá(i)val valósított meg.

Mindezek alapján az ítélet tábla II.r. vádlott pénzmosási cselekményét a Btk. 13. § (3) bekezdése szerinti társtettesként elkövetettnek minősítette.

Bár az ítélet tábla az elkövetett cselekmény jogi minősítését illetően nem mindenben osztja az elsőfokú bíróság álláspontját, azonban arra figyelemmel, hogy a további vádlottakkal szemben már jogerős ítélet született a jelen másodfokú eljárással érintett II.r. vádlottal szándékegységben cselekvő társaival kapcsolatban a jogerős ítéletben foglaltaktól eltérő ténymegállapítások, a vádlottak tudattartamára vonatkozó eltérő következtetések nem tehetők illetve cselekményük jogi minősítése nem érinthető.

Ennek megfelelően az ítélet tábla II.r. vádlott cselekvőségét annyiban érintette, hogy rögzítette II.r. vádlott társtettesi minőségét, amely független attól, hogy társait elítélésre nem ilyen minőségben, illetve eltérő tényállásba ütköző bűncselekmény miatt került sor.

Az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket megfelelően vette számba és azokat súlyuknak megfelelően értékelte. Az ítélet tábla az értékelt bűnösségi körülmények alapján úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság által a törvényi minimumban megállapított büntetés tartama nem eltúlzottan súlyos és összhangban áll a Btk. 83. §-ában meghatározott büntetési célokkal, ezért a vádlottal szemben kiszabott fő-és mellékbüntetést nem érintette.

Az elsőfokú bíróság elmulasztott dönteni a lefoglalt bűnjelekről, ahogy erre az ügyészi átirat is utalt. Figyelemmel arra, hogy a bűnjeljegyzékben szereplő tárgyak a korábban jogerősen elítélt vádlottakhoz köthetők, az elsőfokú bíróságnak kell egyszerűsített felülvizsgálati eljárás (Be. 671. § 12. pont) keretében e tárgyak vonatkozásában döntenie.

Az elsőfokú bíróság a lefoglalt pénzösszeget kiadni rendelte az alaphűncselekmény sértettjének, azonban az iratok között elfekszik a tanú azon nyilatkozata, hogy olyan biztosítással rendelkezik, mely szerint ilyen esetben a bank megtéríti a kárát. (bíróági irat 3. sorszám alatt izraeli rendőrség 315. jelölés).

Az ítélet tábla továbbá azt is észlelte, hogy jelen ügy vádlottját a lefoglalt pénzösszeggel kapcsolatos rendelkezés egyáltalán nem érinti, figyelemmel arra, hogy a pénzösszeg a jogerősen elítélt I.r. vádlott bankszámláján került lefoglalásra. Ebből következően a lefoglalt pénzösszegekről csak egyszerűsített felülvizsgálat keretében (Be. 671. § 12.) dönthetett volna az elsőfokú bíróság, melynek során ezen eljárás keretében akár az Interpol Magyar Nemzeti Iroda bevonásával szükséges annak tisztázása, hogy a sértett kártalanítására sor került-e és a rendelkezésre álló pénzösszegre a

Bank of Montréal igényt tart- e. Mindezek hiányában a lefoglalt pénzeszközre vonatkozóan vagyoneklobzásnak I.r. vádlottal szemben lenne helye.

Erre figyelemmel az ítéletábla a lefoglalt pénzösszegre vonatkozó ítéleti rendelkezést hatályon kívül helyezte és felhívta az elsőfokú bíróságot, hogy a helyes döntés meghozatalához szükséges adatok beszerzését követően egyszerűsített felülvizsgálat keretében döntsön.

Az ítéletábla egyetértett az ügyészi észrevétellel azzal kapcsolatban is, hogy a II.r. vádlottat terhelő bűnügyi költség összege pontatlan, ezért azt a rendelkező részben foglaltak szerint pontosította.

A másodfokú eljárás során a kirendelt védők díjával felmerült bűnügyi költség megállapításáról és viseléséről a Be. 613. § (1) bekezdése értelmében a Be. 574. § (1) és (4) bekezdése alapján rendelkezett.

A Fővárosi Ítéletábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 599. §-a szerinti nyilvános ülésen eljárva a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint változtatta meg, míg az egyéb - törvényes - rendelkezéseit pedig a Be. 605. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Az ítélet ellen a Be. 615. § (1) bekezdésében foglaltak alapján további fellebbezésnek nincs helye.

Budapest, 2019. év szeptember hó 12. napján

. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Vincze Piroska s.k.
előadó bíró

. Patassy Bence s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 16.B.331/2018/34. számú ítélete a Fővárosi Ítéletábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.85/2019/6. számú ítélete folytán a mai napon jogerős.

Budapest, 2019. év szeptember hó 12. napján

. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő